

معرفت سوره مبارکه ابراهيم عليه السلام
بامعرفی آیت الله شهید سید ابراهیم رئیسی
اعیاد رجب وشعبان ۱۴۴۶

مکتب قرآن
امام رضان

اللهم ارحم الراحمين

مؤسسة فرهنگي بين المللي قرآن و عترت
مکتب امام رضا عليه السلام

اَللّٰهُمَّ كُنْ
لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةُ بِنِ الْحَسَنِ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى اَبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ،
خدا یا برای ولایت حجت بن الحسن که
درودهایت بر او و پدرانِش باد در این ساعت،
وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا
و در هر ساعت سرپرست و نگهبان
و پیشوا و یاور و راهنما و دیده بان باش،
حَتَّى تُسْكِنَهُ اَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.
تا او را با رغبت مردم در زمینت سکونت دهی،
و زمانی طولانی بهره مندش
سازی.

فهرست

• معرفی طرح رسول اکرم ﷺ	۴
• دستورالعمل اجرای طرح	۴
• چرا سوره ابراهیم علیه السلام را بخوانیم؟	۵
• متن سوره ابراهیم	۶
• ترجمه سوره ابراهیم	۱۰
• روز اول آیات ۱ تا ۴	۱۶
• روز دوم آیات ۵ تا ۸	۲۰
• روز سوم آیات ۹ تا ۱۲	۲۴
• روز چهارم آیات ۱۳ تا ۱۸	۲۸
• روز پنجم آیات ۱۹ تا ۲۳	۳۲
• روز ششم آیات ۲۴ تا ۲۷	۳۶
• روز هفتم آیات ۲۸ تا ۳۴	۴۲
• روز هشتم آیات ۳۵ تا ۴۱	۴۶
• روز نهم آیات ۴۲ تا ۵۱	۵۲

معرفی طرح رسول اکرم ﷺ

طرح رسول اکرم ﷺ یک طرح قرآنی سوره محور است که مطابق برنامه ریزی زمانی براساس مناسبت های اسلامی در میان گروه های مردمی در سطح ملی و بین المللی اجرا می گردد.

هدف از این طرح قرائت و معرفت افزایی نسبت به سوره های مختلف قرآن و مطالب منتخب دینی است.

در این طرح تلاش می شود با زبان ساده برگرفته از منابع اصیل اسلامی با صرف کمترین زمان ممکن شناخت قرآنی در میان اقشار مختلف جامعه ایجاد گردد.

دستورالعمل اجرایی طرح

برای اجرای طرح سوره مبارکه ابراهیم ﷻ ابتدا تلاوت سوره یا پخش آن در جلسه انجام شود سپس در هر یک از این دوازده روز مطابق تقسیم بندی ارائه شده از مطالب اقدام گردد.

بخش معرفت آیات برگرفته از تفاسیر روایی و تفسیر المیزان می باشد سپس در بخش مشخصات شناسایی شهید آیت الله رئیسی به بیان قسمتی از منش، سیره و عملکرد شهید سید ابراهیم رئیسی می پردازد و در کنار آن بیان روایاتی از معصومین در ایام رجب و شعبان با عنوان ایام خدایی آورده شده است.

حسن ختام مراسم هر روز قرائت دعای امین الله خواهد بود. امید است در پایان طرح نسبت به مفاهیم سوره مبارکه ابراهیم ﷻ آشنایی حاصل شود. دستورالعمل انجام طرح مختصراً به این شرح می باشد:

۱. قرائت کل سوره یا پخش آن
۲. بیان مطالب روزانه طبق تقسیم بندی ارائه شده در جلسه قرآنی
۳. بیان قسمتی از سیره و عملکرد شهید سید ابراهیم رئیسی
۴. بیان روایاتی از معصومین در مورد ایام رجب و شعبان با عنوان ایام خدایی
۵. قرائت زیارت امین الله

سوره ابراهیم از سورهایی است که قبل از هجرت پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ با ۵۲ آیه در مکه نازل شده است و در جزء ۱۳ قرآن کریم قرار دارد. در این سوره داستان برخی پیامبران به خصوص حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ بیان شده است. امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ در فضیلت قرائت این سوره در روز جمعه می فرماید: هرکس در هر جمعه سوره ی ابراهیم و سوره ی حجر را در رکعت اول و دوم نماز جمعه بخواند، هرگز به فقر، دیوانگی و مصیبت دچار نمی شود.^۱ (بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۸۰) و جالب اینجاست که هر دو سوره با عبارت "الرتلک آیات الکتاب" آغاز می شود.

همچنین در روایتی از پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آمده است: هرکس این سوره را بخواند به تعداد همه ی مردم چه آن ها که بت پرست بودند و چه آن ها که بت نپرستیدند، به او حسنه داده می شود. و هرکس که این سوره را در پارچه ای سفید بنویسد و برگردن کودکی بیاویزد، آن طفل از گریستن، بی تابي و بیماری های اطفال، در امان خواهد بود.^۲ (تفسیر اهل بیت علیهم السلام ج ۷، ص ۳۳۶ و البرهان)

۱.. الصّادق عَلَيْهِ السَّلَامُ - مَنْ قَرَأَ سُورَةَ إِبْرَاهِيمَ وَالْحِجْرِ فِي رَكْعَتَيْنِ جَمِيعاً فِي كُلِّ جُمُعَةٍ لَمْ يُصِبْهُ فَقْرٌ أَبَدًا وَلَا جُنُونٌ وَلَا بَلْوَى.

۲. الرسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَنْ قَرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ أُعْطِيَ مِنَ الْحَسَنَاتِ بَعْدَ مَنْ عَبَدَ الْأَصْنَامَ وَعَدَدِ مَنْ لَمْ يَعْبُدْهَا. وَمَنْ كَتَبَهَا فِي خَزَقَةٍ بَيْضَاءَ وَعَلَّقَهَا عَلَى طِفْلِ أُمِّنَ عَلَيْهِ مِنَ الْبُكَاءِ وَالْفَزَعِ وَمِمَّا يُصِيبُ الصِّبْيَانَ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدَّبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنْ
تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا
اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي
اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُّونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۚ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ ۖ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ

سَلَامًا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي إِيَّايَ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ
 قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
 ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
 ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ
 اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
 خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ
 الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ
 يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
 مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
 لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾
 وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَآتَاكُمْ
 مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ
 كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ

عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ
وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ
لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ
الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِيدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا
أَخْرَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ
قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا
مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ مُخِلَّفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ
الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمْ النَّارُ
﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَاغٌ
لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

بنام خداوند بخشنده مهربان

الر، (این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی‌ها (ی شرک و ظلم و جهل) به سوی روشنایی (ایمان و عدل و آگاهی)، به خواست پروردگارشان بیرون آوری و، (و هدایت کنی) به سوی راه خداوند توانا و ستوده. ﴿۱﴾ همان خدایی که آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از آن اوست؛ وای بر کافران از مجازات شدید (الهی)! ﴿۲﴾ همان کسانی که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند؛ و (مردم را) از راه خدا باز می‌دارند؛ و می‌خواهند آن را منحرف سازند؛ آن‌ها در گمراهی دوری هستند. ﴿۳﴾ ما هیچ پیامبری را نفرستادیم، جز به زبان قومش؛ تا (حقایق را) برای آن‌ها آشکار سازد؛ سپس خدا هر کس را بخواهد (و مستحق بداند) گمراه، و هر کس را بخواهد (و شایسته باشد) هدایت می‌کند؛ و او توانا و حکیم است. ﴿۴﴾ ما موسی را با آیات (و معجزات) خود فرستادیم؛ (و دستور دادیم): قومت را از تاریکی‌ها به سوی نور خارج ساز؛ و «ایام الله» [= روزهای خاص الهی] را به آنان یادآوری کن. در این، نشانه‌هایی است برای هر شکیبای شکرگزار. ﴿۵﴾ و (به یاد آورید) هنگامی را که موسی به قومش گفت: «نعمت خدا را نسبت به خود به یاد داشته باشید، زمانی که شما را از (چنگ) فرعونیان رهایی بخشید؛ همان‌ها که شما را به بدترین وجهی پیوسته شکنجه می‌کردند؛ پسرانتان را سر می‌بردند، و زنانان را (برای خدمتکاری) زنده می‌گذاشتند؛ و در این، آزمایش بزرگی از طرف پروردگارتان بود!» ﴿۶﴾ و نیز به یاد آورید هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت: «اگر شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما افزون خواهیم کرد؛ و اگر ناسپاسی کنید، مجازاتم شدید است!» ﴿۷﴾ و موسی (به بنی اسرائیل) گفت: «اگر شما و همه مردم روی زمین کافر شوید، (به خدا زبانی نمی‌رسد؛ چرا که) خداوند، بی

نیاز و شایسته ستایش است.» ﴿۸﴾ آیا خبر کسانی که پیش از شما بودند، به شما نرسیده؟! «قوم نوح» و «عاد» و «ثمود» و کسانی که پس از ایشان بودند؛ همان ها که جز خداوند از آنان آگاه نیست؛ پیامبران شان با دلایل روشن به سراغ آنان آمدند، ولی آن ها (از روی تعجب و استهزا) دست بر دهان گرفتند و گفتند: «ما به آنچه شما به آن فرستاده شده اید، کافریم؛ و نسبت به آنچه ما را به سوی آن می خوانید، در شک و تردیدی آمیخته با بدگمانی هستیم.» ﴿۹﴾ پیامبران آن ها گفتند: «آیا در خدایی که آسمان ها و زمین را آفریده، شک و تردیدی است؛ او شما را دعوت می کند تا گناهان تان را بیاورزد، و تا موعد مقرری شما را باقی گذارد.» آن ها گفتند: «(ما این ها را نمی فهمیم! همین اندازه می دانیم که) شما انسان هایی همانند ما هستید، که می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند باز دارید؛ پس (اگر راست می گوئید) دلیل و معجزه روشنی برای ما بیاورید.» ﴿۱۰﴾ پیامبران شان به آن ها گفتند: «درست است که ما بشری همانند شما هستیم، ولی خداوند بر هر کس از بندگانش بخواهد (و شایسته باشد)، نعمت می بخشد (و مقام رسالت عطا می کند)؛ و برای ما ممکن نیست جز به فرمان خدا معجزه ای بیاوریم؛ و (از تهدیدهای شما نمی هراسیم)؛ مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند! ﴿۱۱﴾ و چرا بر خدا توکل نکنیم، با این که ما را به راه های (سعادت) مان رهبری کرده است؟! و ما به یقین در برابر آزارهای شما صبر خواهیم کرد (و دست از رسالت خویش بر نمی داریم). و توکل کنندگان، باید فقط بر خدا توکل کنند.» ﴿۱۲﴾ (ولی) کافران به پیامبران خود گفتند: «ما به یقین شما را از سرزمین خود بیرون خواهیم کرد، مگر این که به آیین ما بازگردید.» در این هنگام، پروردگارشان به آن ها وحی فرستاد که: «ما ستمکاران را هلاک می کنیم.» ﴿۱۳﴾ و شما را بعد از آنان در این

سرزمین سکونت خواهیم داد، این (موهبت)، برای کسی است که از مقام (عدالت) من بترسد؛ و از تهدیدم بیمناک باشد.» ﴿۱۴﴾ و آن‌ها (از خدا) تقاضای فتح و پیروزی (بر کفار) کردند؛ و (سرانجام) هر گردنکش حق ستیزی نومید و نابود شد. ﴿۱۵﴾ به دنبال او جهنم خواهد بود؛ و از آب بد بوی متعقنی نوشانده می‌شود. ﴿۱۶﴾ آن را جرعه جرعه سر می‌کشد؛ و هرگز حاضر نیست به میل خود آن را بیاشامد؛ و مرگ از هر جا به سراغ او می‌آید؛ ولی با این همه نمی‌میرد؛ و در پی او، عذاب شدیدی است! ﴿۱۷﴾ کسانی که به پروردگارشان کافر شدند، اعمالشان همچون خاکستری است در برابر وزش تند باد در یک روز طوفانی؛ آن‌ها توانایی ندارند کمترین چیزی از آنچه را انجام داده‌اند، به دست آورند؛ و این همان گمراهی دور و دراز است. ﴿۱۸﴾ آیا ندیدی خداوند، آسمان‌ها و زمین را بحق آفریده است؟! اگر بخواهد، شما را می‌برد و خلق تازه‌ای می‌آورد. ﴿۱۹﴾ و این کار برای خدا مشکل نیست. ﴿۲۰﴾ و (در قیامت)، همه آن‌ها در برابر (دادگاه عدل) خدا ظاهر می‌شوند؛ در این هنگام، ضعفا (و پیروان نادان) به مستکبران (و پیشوایان گمراه) می‌گویند: «ما پیروان شما بودیم؛ آیا (اکنون که گرفتار مجازات الهی شده‌ایم)، حاضرید سهمی از عذاب الهی را از ما بردارید؟» آن‌ها می‌گویند: «اگر خدا ما را هدایت کرده بود، ما نیز شما را هدایت می‌کردیم؛ (ولی اکنون) چه بی‌تابی کنیم و چه شکیبایی، تفاوتی برای ما ندارد؛ راه‌گزینی برای ما نیست.» ﴿۲۱﴾ و هنگامی که کار تمام می‌شود، شیطان می‌گوید: «خداوند به شما وعده حق داد؛ و من به شما وعده (باطل) دادم، و تخلف کردم. من بر شما تسلطی نداشتم، جز این که دعوتان کردم و شما دعوت مرا پذیرفتید؛ بنابراین، مرا سرزنش نکنید؛ و خود را سرزنش کنید. نه من فریادرس شما هستم، و نه شما فریادرس من. من نسبت به شرک شما درباره خود، که از قبل

داشتید، (و اطاعت مرا هم ردیف اطاعت خدا قرار دادید) بیزار و کافر! به یقین ستمکاران عذاب دردناکی دارند! ﴿۲۲﴾ و کسانی را که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، به باغ‌های بهشتی وارد می‌کنند؛ باغ‌هایی که نهرها از پای درختانش جاری است؛ به اذن پروردگارشان، جاودانه در آن می‌مانند؛ و تحیت آن‌ها در آن، «سلام» است. ﴿۲۳﴾ آیا ندیدی چگونه خداوند «کلمه طیبه» (و گفتار پاکیزه) را به درخت پاکیزه‌ای تشبیه کرده که ریشه آن (در زمین) ثابت، و شاخه آن در آسمان است؟! ﴿۲۴﴾ هر زمان میوه خود را به اذن پروردگارش می‌دهد. و خداوند برای مردم مثل‌ها می‌زند، شاید متذکر شوند (و پند گیرند). ﴿۲۵﴾ و «کلمه خبیثه» (و سخن ناپاک) را به درخت ناپاکی تشبیه کرده که از زمین ریشه کن شده، و قرار و ثباتی ندارد. ﴿۲۶﴾ خداوند کسانی را که ایمان آوردند، به سبب گفتار و اعتقاد استوار در این جهان، و در سرای دیگر، ثابت قدم می‌دارد؛ و ستمکاران را گمراه می‌سازد، (و لطف خود را از آن‌ها به سبب اعمالشان بر می‌گیرد)؛ و خداوند هر چه را اراده کند (و مصلحت باشد) انجام می‌دهد. ﴿۲۷﴾ آیا ندیدی کسانی را که (شکر) نعمت خدا را به کفران تبدیل کردند، و قوم خود را به سرای نیستی و نابودی کشاندند؟! ﴿۲۸﴾ (سرای نیستی و نابودی، همان) دوزخ است که آن‌ها در آتش آن وارد می‌شوند؛ و چه بد قرارگاهی است! ﴿۲۹﴾ آن‌ها برای خدا هم‌تایانی قرار داده‌اند، تا (مردم را) از راه او (منحرف و) گمراه سازند؛ بگو: «(چند روزی از زندگی دنیا و لذات آن) بهره گیرید؛ اما سرانجام کار شما (رفتن) به سوی آتش (دوزخ) است!» ﴿۳۰﴾ به بندگان من که ایمان آورده‌اند بگو نماز را برپا دارند؛ و از آنچه به آن‌ها روزی داده‌ایم، پنهان و آشکار، انفاق کنند؛ پیش از آن که روزی فرارسد که در آن، نه داد و ستدی است، و نه دوستی. (نه با مال می‌توانند از کیفر خدا رهایی یابند، و نه با پیوندهای مادی). ﴿۳۱﴾ خداوند،

کسی است که آسمان ها و زمین را آفرید؛ و از آسمان، آبی فرو فرستاد؛ و با آن، میوه ها (و محصولات گوناگون) را برای روزی شما (از زمین) بیرون آورد؛ و کشتی ها را مسخر شما ساخت، تا بر صفحه دریا به فرمان او حرکت کنند؛ و نهرها را (نیز) مسخر شما نمود؛^(۳۲) و خورشید و ماه را- که با برنامه منظمی در حرکتند- به تسخیر شما درآورد؛ و شب و روز را (نیز) مسخر شما ساخت؛^(۳۳) و از هر چیزی که از او خواستید، به شما داد؛ و اگر نعمت های خدا را بشمارید، هرگز نمی توانید آن ها را احصا کنید. انسان، ستمکار و ناسپاس است.»^(۳۴) (به یاد آورید) زمانی را که ابراهیم گفت: «پروردگارا! این شهر (مکه) را شهر امنی قرار ده؛ و من و فرزندانم را از پرستش بت ها دور نگاه دار»^(۳۵) پروردگارا! آن ها [=بت ها] بسیاری از مردم را گمراه ساختند. هر کس از من پیروی کند از من است؛ و هر کس نافرمانی من کند، تو آمرزنده و مهربانی.^(۳۶) پروردگارا! من بعضی از فرزندانم را در سرزمین بی آب و علفی، در کنار خانه ای که حرم توست، ساکن ساختم تا نماز را برپا دارند؛ تو دل های گروهی از مردم را متوجه آن ها ساز؛ و از ثمرات به آن ها روزی ده؛ شاید آنان شکر تو را به جای آورند.^(۳۷) پروردگارا! تو آنچه را که پنهان کرده و یا آشکار می سازیم، می دانی؛ و چیزی در زمین و آسمان بر خدا پنهان نیست.^(۳۸) ستایش مخصوص خدایی است که در پیری، اسماعیل و اسحاق را به من بخشید؛ به یقین پروردگار من، شنونده (و اجابت کننده) دعاست.^(۳۹) پروردگارا! مرا بر پادارنده نماز قرار ده، و از فرزندانم (نیز چنین فرما)، پروردگارا! دعای مرا بپذیر.^(۴۰) پروردگارا! من و پدر و مادرم و همه مؤمنان را، در آن روزی که حساب برپا می شود، بیامرز^(۴۱) (ای پیامبر!) هرگز گمان مبر که خدا، از آنچه ستمکاران انجام می دهند، غافل است! (نه، بلکه کیفر) آن ها را برای روزی که چشم ها در آن (بخاطر ترس و وحشت) از حرکت باز می ایستد

تأخیر می‌اندازد؛ ﴿۴۲﴾ در حالی که (در آن روز) گردن‌ها را کشیده، سرها را بالا نگه داشته، حتی پلک چشم‌هایشان (به سبب وحشت) از حرکت باز می‌ماند؛ و دل‌های‌شان (فرو می‌ریزد؛ و از اندیشه و امید)، خالی می‌گردد. ﴿۴۳﴾ و مردم را از روزی که عذاب الهی به سراغشان می‌آید، بترسان! آن روز که ستمکاران می‌گویند: «پروردگارا! مدّت کوتاهی ما را مهلت ده، تا دعوت‌تورا بپذیریم و از پیامبران پیروی کنیم!» (اما پاسخ می‌شنوند که:) مگر شما نبودید که پیش از این سوگند یاد کردید که زوال و فنايي برای شما نیست؟! ﴿۴۴﴾ (آری شما بودید که) در منازل (و کاخ‌های) کسانی که به خویشتن ستم کردند، ساکن شدید؛ و برای شما آشکار شد چگونه با آنان رفتار کردیم؛ و برای شما، مثال‌ها (از سرگذشت پیشینیان) زدیم (باز هم بیدار نشدید)! ﴿۴۵﴾ آن‌ها نهایت مکر (و نیرنگ) خود را به کار زدند؛ و همه مکرها (و توطئه‌هایشان) نزد خدا (آشکار و بی‌اثر) است، هر چند مکرشان چنان باشد که کوه‌ها از جا برکنده شود. ﴿۴۶﴾ پس هرگز گمان مبر که خدا از وعده‌ای که به پیامبران‌ش داده، تخلف کند. چرا که خداوند توانا و مجازات‌کننده است. ﴿۴۷﴾ در آن روز که این زمین به زمین دیگر، و آسمان‌ها (به آسمان‌های دیگری) مبدّل می‌شود، و همه در پیشگاه خداوند یگانه حاکم بر همه چیز ظاهر می‌گردند. ﴿۴۸﴾ و در آن روز، مجرمان را با هم در غل و زنجیر می‌بینی؛ ﴿۴۹﴾ لباس‌های‌شان از قطران [= ماده چسبنده بدبوی قابل اشتعال] است؛ و صورت‌های‌شان را آتش می‌پوشاند؛ ﴿۵۰﴾ تا خداوند هر کس را، (مطابق) آنچه انجام داده، جزا دهد. به یقین، خداوند سریع الحساب است. ﴿۵۱﴾ این (قرآن، ابلاغی برای عموم مردم است؛ تا بوسیله آن انذار شوند، و بدانند او خدای یکتاست؛ و تا خردمندان پند گیرند. ﴿۵۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَابِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

الر، (این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی ها (ی شرک و ظلم و جهل) به سوی روشنایی (ایمان و عدل و آگاهی)، به خواست پروردگارشان بیرون آوری و، (و هدایت کنی) به سوی راه خداوند توانا و ستوده. ﴿١﴾ همان خدایی که آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است، از آن اوست؛ وای بر کافران از مجازات شدید (الهی)؛ ﴿٢﴾ همان کسانی که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند؛ و (مردم را) از راه خدا باز می دارند؛ و می خواهند آن را منحرف سازند؛ آن ها در گمراهی دوری هستند. ﴿٣﴾ ما هیچ پیامبری را نفرستادیم، جز به زبان قومش؛ تا (حقایق را) برای آن ها آشکار سازد؛ سپس خدا هر کس را بخواهد (و مستحق بداند) گمراه، و هر کس را بخواهد (و شایسته باشد) هدایت می کند؛ و او توانا و حکیم است. ﴿٤﴾

مشخصات شناسایی شهید آیت الله رئیسی رحمته الله

آیت الله سید ابراهیم رئیسی در آذرماه سال ۱۳۳۹ هجری شمسی در خانواده‌ای روحانی در شهر مشهد و در محله نوغان دیده به جهان گشود. پدر ایشان حجت الاسلام سید حاجی رئیس الساداتی و همچنین مادر وی سیده عصمت خداداد حسینی از سلاله سادات حسینی و نسبت اش از هر دو طرف به حضرت زید بن علی بن الحسین علیه السلام می‌رسد. دکتر رئیسی در ۵ سالگی پدر خود را از دست داد. او از ۱۲ سالگی وارد حوزه علمیه مشهد و پس از آن از سال ۱۳۵۴ وارد حوزه علمیه قم شد. ایشان از ۱۹ سالگی به خدمت در نظام جمهوری اسلامی پرداخت و تا زمان شهادت متقiane خادم ملت بوده و ۴۴ سال پله‌های تقوا و اخلاص را در عرصه خدمت به خداوند در نظام اسلامی پیمود و در نهایت در آخر اردیبهشت ۱۴۰۳ شهید جمهور ایران شد.

معرفت آیات

در قرآن کریم، ۵ سوره از جمله سوره ابراهیم، یوسف، یونس، هود و حجر با "الر" آغاز می‌شود که همگی در مکه نازل شده‌اند و ۴ سوره‌ی آن به نام مبارک انبیاست.

به طور کلی ابتدای سوره‌هایی که حروف مقطعه آمده است در مورد قرآن کریم صحبت می‌شود اما حروف مقطعه "الر" یک آیه مجزا محسوب نمی‌شود و با عبارت بعدی یک آیه را تشکیل می‌دهد. سوره ابراهیم با صفات قرآن آغاز می‌شود که این کتاب، آیت و معجزه و نشانه رسالت رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است و مردم را از ظلمت‌ها به سوی نور خارج می‌کند و به راه مستقیم الهی راهنمائی‌شان می‌کند. (المیزان، ۱۳۶۹)

در این آیات به هدف قرآن کریم و نقش پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم توجه می‌شود. خداوند متعال کتاب قرآن را برای هدایت عموم مردم فرستاده است تا پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بتواند

به اذن الهی مردم را از تاریکی ها به سمت نور خارج کند و به سمت مسیر خداوند شکست ناپذیر و ستوده ببرد.

در آیه ۲ خداوند متعال خود را با مالکیت آنچه در زمین و آسمان است معرفی می کند و در ادامه با هشدار به کافران ایشان را به ترجیح دادن دنیا و حب دنیا نسبت به آخرت و بستن راه خدا معرفی می کند. کافران به دلیل دشمنی که با حق دارند، مردم را هم از ایمان به خدا و روز جزا و قوانین خدا منحرف می کنند، و در جستجوی این هستند که برای شریعت خدا يك انحراف و کجی پیدا کنند و مردم را راضی کنند تا به هر سنتی از سنت های اجتماعی و بشری هر قدر هم که خرافی باشد عمل کنند. (المیزان، ۱۳۶۹) پس از معرفی کافران خداوند متعال دلیل فرستادن رسولانی با زبان قوم خودشان را نیز بیان کردن

آیات می‌داند و البته انبیاء، غیر از بیان، وظیفه دیگری ندارند، و مدیریت هدایت و ضلالت از آن خدای متعال است. به عنوان نمونه در آیه ۵ این سوره، حضرت موسی علیه السلام به عنوان رسولی که هدایت مردم از ظلمات به سمت نور را به عهده دارد معرفی می‌شود که مطابق با آیه اول این سوره است که برای ایشان بیان می‌کند.

ایام خدایی

امام موسی کاظم علیه السلام در فضیلت ماه رجب می‌فرمایند: رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرینتر هر کس يك روز از ماه رجب را روزه بگیرد خداوند از آن نهر به او می‌نوشاند. (من لایحضره الفقیه، ج ۲، ص ۹۲، ح ۱۸۲۱)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدَّبُّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

ما موسی را با آیات (و معجزات) خود فرستادیم؛ (و دستور دادیم:) قومت را از تاریکی ها به سوی نور خارج ساز؛ و «ایام الله» [= روزهای خاص الهی] را به آنان یادآوری کن. در این، نشانه هایی است برای هر شکیبای شکرگزار. ﴿٥﴾ و (به یاد آورید) هنگامی را که موسی به قومش گفت: «نعمت خدا را نسبت به خود به یاد داشته باشید، زمانی که شما را از (چنگ) فرعونیان رهایی بخشید؛ همان ها که شما را به بدترین وجهی پیوسته شکنجه می کردند؛ پسرانتان را سر می بردند، و زنان تان را (برای خدمتکاری) زنده می گذاشتند؛ و در این، آزمایش بزرگی از طرف پروردگارتان بود!» ﴿٦﴾ و نیز به یاد آورید هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت: «اگر شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما افزون خواهیم کرد؛ و اگر ناسپاسی کنید، مجازاتم شدید است!» ﴿٧﴾ و موسی (به بنی اسرائیل) گفت: «اگر شما و همه مردم روی زمین کافر شوید، (به خدا زانی نمی رسد؛ چرا که) خداوند، بی نیاز و شایسته ستایش است.» ﴿٨﴾

معرفت آیات

در این آیات مأموریت پیامبران مانند حضرت موسی علیه السلام یکی از رسولانی است که با استفاده از وحی برای خارج کردن مردم از ظلمات به سمت نور همان طور

سوابق تحصیلی شهید آیت الله رئیس‌جمهوری

شهید رئیسی تحصیلات ابتدایی را در مدرسه جوادیه مشهد گذرانده و تحصیل در علوم حوزوی را در مدرسه نواب و سپس در مدرسه آیت الله موسوی نژاد ادامه داد. در سال ۱۳۵۴ جهت ادامه تحصیل به حوزه علمیه قم راز مدرسه آیت الله بروجردی آغاز کرد و سپس در مدرسه خان ادامه تحصیل کردند. آیت الله سید ابراهیم رئیسی، خارج اصول و خارج فقه رانیز در مدارس علمیه قم و محضر اساتید تهران از جمله رهبر معظم انقلاب ادامه داد.

از طرف دیگر او بایی‌گیری‌های علمی خود توانست در عرصه تحصیلات آکادمیک هم راه یابد و دوره کارشناسی ارشد رشته حقوق خصوصی با دفاع از پایان‌نامه خویش

که در آیه اول خطاب به پیامبر ﷺ آمده بود، با تفصیل بیشتر بیان می‌شود. یادآوری ایام الله، یادآوری مصائب دوره فرعون و شکر نعمت و کفران آن از جمله موارد مورد توجه این آیات از زبان حضرت موسی علیه السلام است. یادآوری ایام الله از وظایف حضرت موسی علیه السلام محسوب می‌شود. پیامبر ﷺ می‌فرماید که اَیَّامُ اللَّهِ، نعمت‌های خدا و بلاها و عقوبت‌ها و مجازات‌های اوست.^۱ (بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲۰/الأمالی للطوسی، ص ۴۹۰)

تذکر ایام الله برای افراد بسیار صبور و شاکر نشانه‌هایی را در پی دارد. امام باقر علیه السلام در روایتی صبار را این‌گونه معرفی کنند: صَبَّارٌ کسی است که بسیار صبر می‌کند بر سختی‌ها و ناملایماتی که بر او وارد می‌شود و آزار و اذیتی که در راه ما اهل بیت می‌بیند تحمّل می‌کند و خدا را به خاطر ولایت ما اهل بیت بسیار شکر می‌کند. (بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۲۲۰)

در ادامه حضرت موسی علیه السلام به قوم خود ظلم‌های قبطیان که همان آل فرعون بودند را یادآور می‌شود. از مواردی که حضرت موسی علیه السلام به آن‌ها تذکر داد شکر نعمت

۱. الرَّسُولُ ﷺ: اَیَّامُ اللَّهِ نِعْمَاوُهُ وَبَلَاؤُهُ وَمَثَلَاتُهُ سُبْحَانَهُ.